

Medlem vil tænke sig om, vil han erindre, at Forhistorien for en Lønningslov for Telegraf- og Postbudene i Provinserne ligger i Finansudvalget saa godt som noget. Den ligger saa bestemt i Finansudvalget, at der er stet positive Spørgsmaal til mig i Fjor, om Finansudvalget næste Aar kunde vente at se noget til denne Sag. Der kan være mange gode Grunde for Finansudvalget til at vise Spørgsmaalet fra sig, men den, som den ærede Ordfører nævnte, tror jeg ikke holder Stik, thi Sagen har en ikke ganske ringe, en ikke ganske fort. Forhistorie i Finansudvalget.

Hvad Molen ved Hirtshals og Holdepladsen ved Hersfølge angaar, da have de ærede Medlemmer jo taget Forslagene tilbage og kunne derfor ikke vente, at Ministeren kan udiale sig om dem, thi det er jo endogsgaa forbudt i Forretningsordenen. Ønske de ærede Medlemmer Udtalelser af Ministeren, maa de virkelig holde Forslagene fast, indtil Ministeren har talt, derefter er det tidsnok at tage dem tilbage. For Resten ere Forslagene gamle Bekendte, og det ærede Medlem, der interesserede sig for Hirtshals, kan se i Finansregnskabet for forrige Aar, at først da er den givne Bevilling brugt, men saa var det dog rimeligt, at man først vilde se, hvorledes Forholdene stille sig, før man gaar videre. — Spørgsmaalet om Hersfølge er en saa gammel Bekendte, at jeg ikke behøver at tale om det nu, og jeg kan ikke være med til at stille ret meget i Udsigt. Jeg har nemlig tilbudt at oprette et Billefsalgssted der, men det har man sagt nej til, idet man vil have en Holdeplads, derfor bliver det maaske ikke saa let at komme til det nu.

Ordføreren (Meergaard): Jeg nægter ikke, at den ærede Minister har Ret i, at det ommeldte Lønningspørgsmaal har været forhandlet i Finansudvalget. Det ligger i den efter min Mening mindre heldige Praksis, Finansudvalget har faaet i de senere Aar, at tage Lønningslove op i Stumper og Stykker; men sikkert er det, at der ligger ikke saa megen Forhistorie til denne Sag i Finansudvalget som i Lønningsudvalget, og jeg tror, den Sag er behandlet mindre indgaaende i Finansudvalget end i de Udvalg, som behandlede Lønnings- og Kontorholdslove for Postvæsenet. Hvad derimod den anden Sag angaar, vedrørende de militære Underklassers Pensionering, da er den rejst i Finansudvalget, og den Sag har i den Skikkelse, hvori den her foreligger, næppe været behandlet andre Steder end der.

Forsgaard: Den ærede Minister, hvem jeg til min Glæde nu opfattede bedre fra min Blads end tidligere, vilde ikke have paa sin Kappe, at han var Skyld i de smaa Lønninger, og vilde vælte Skylden over paa Medlemmerne, der ikke i rette Tid havde taget Forbehold over for de Summer, der bevilgedes forrige Aar til Kontorholds-godtgørelse; men den ærede Minister ved jo godt, hvor vanstelig Medlemmerne vare stillede i Fjor. Tror den ærede Minister da virkelig, at der var Mulighed for at komme med den Art Bemærkninger, da Spørgsmaalet forelaa paa Statsbaneloven? Nej, vi maatte være glade ved i det hele taget at faa den igennem, og for at faa den igennem maatte vi sluge mange Kameler og store Kameler. Blandt disse Kameler var der ogsaa en Del efter mit Skøn alt for store Lønninger, men deriblandt fandtes ogsaa nogle Lønninger, der nærmest vare alt for smaa. Den ærede Minister maa derfor ikke skyde Ansaret fra sig i dette Stykke. Naar der er Tale om Behageligheder, saa glemmer den ærede Minister ikke at tage Æren for, at han har gennemført dit eller dat; deraf følger, at den ærede Minister heller ikke bør skyde Ubehagelighederne fra sig. (Ministeren for offentlige Arbejder: Det gør jeg heller ikke!) Det synes dog, som den ærede Minister vil stubbe Ansaret for de smaa Lønninger paa 115 Ore om Dagen noget fra sig. Den ærede Ordfører sagde, at det dog ikke var saa slemt, som det saa ud til, dels var det et Overgangsstadium, her var Tale om, dels var det unge Mennesker, som fik disse smaa Lønninger. Jeg vil anmode den ærede Ordfører om at se Listen efter; han vil da finde under den laveste Lønning, 30 Kr. maanedlig, en 30 Aar gammel Skriver; jeg ved ikke, om en Mand paa 30 Aar kan regnes for et meget ungt Menneske. Og hvis den ærede Ordfører vil se næstlaveste Lønningsats 35 Kr. efter, saa vil han finde en Skriver, der er saa gammel som 48 Aar, jeg tvivler dog om, at man vil kalde en 48aarig Mand et ungt Menneske, og jeg antager, at hvis man f. Eks. vil gaa til den ærede Ordfører og sige, at han, Finansudvalgets Ordfører, var et ungt Menneske, vilde han protestere. Man kan heller ikke godt sige, at det er en Overgangsstilling, og man kan ikke undskyldes sig med, at de Folk, der komme ind paa disse Lønninger, undertiden ikke ere egnede til at udføre, hvad der fordræs af dem; der kræves nemlig en vis Forberedelse af disse Mennesker. Der staar i samme Skrivelse, til hvilken jeg ofte har henvist: „I Reglen ville de paagaeldende have arbejdet i endnu længere Tid for